

ورزش ناشنوایان در سکوت سنگین بی توجهی

خبر قهرمانی بانوان ناشنوای استان اردبیل در رقابت های دوومیدانی قهرمانی کشور خوشحال کننده و غرور آفرین بود.

بانوان اردبیلی در این رقابت ها با درخشش و با کسب 56 امتیاز در سکوی اول قرار گرفتند و افتخاری دیگر برای استان به دست آوردند.

قهرمانی این ورزشکاران با استعداد، قدرتمند و توانا عاملی برای احساس شرمندگی کسانی است که تاکنون به آنها توجه نکرده اند و به اندازه توانایی و حقشان آنها را مورد عنایت قرار نداده اند.

آنها با سکوت خود ، حرف دلشان را با ما در میان می گذارند . ورزشکاران ناشنوای استان و هیات ورزشهای ناشنوایان در سال های اخیر بزرگترین و بالا ترین افتخارات را نصیب استان کرده اند و علیرغم این درخشش و افتخارآفرینی ها کمتر مورد توجه قرار گرفته اند.

این قهرمانان زندگیشان سراسر غرق در سکوت است. آنها زندگی شان را با سکوت می سازند . سکوتی که سرشار از لبخند، عشق و هیجان است. آنها زندگی آرام و گوش های بدون دغدغه شنیدن دارند. مسئولینی که در استان دم از خدمت بی منت می زنند و رسیدگی و توجه به امور محرومان را در اولویت کارهای خود می پندارند باید سکوت ناشنوایان ورزشکار استان را بشنوند و برتلاش و کوشش و سعی و اهتمام آنها ارج بگذارند و با بهانه قرار دادن هر موفقیت و هر حرکتی به نوعی با شنیدن صدها معنی و مفهوم سکوت آنها، این عزیزان را برای تلاش بیشتر و رسیدن به موفقیت های چشمگیر ورزشی تشویق و ترغیب نمایند.

چند درصد از جامعه ورزشی استان و مسئولان قدرقدرت و مدعی منطقه ما با نام مریم عبدی فر آشنا هستند؟ آیا می دانند این بانوی ناشنوا در سکوت خود یکی از نام آورترین ورزشکاران استان بوده و اولین بانوئی است که در ورزش ناشنوایان در رشته دوومیدانی در مسابقات آسیایی مدال طلا را به گردن آویخته است؟ آیا او را که یکی از افتخارآفرینان استان است در کدام محفل و جلسه ای به اندازه حق خودش مورد تشویق قرار داده اند؟

دل آدم به درد می آید. با همه احترامی که به تمامی ورزشکاران و تلاشگران عرصه ورزش در استان قائل هستیم باید بگویم که وقتی در یک مسابقه غیر معتبر، ورزشکاری مدال می گیرد در شهر ما زمین و زمان را از بنرهای مختلف تبریک پر می کنند ولی ناشنوایی چون مریم عبدی فر در مسابقه ای مهم چون قهرمانی آسیا در سکوی اول قرار می گیرد و در سکوت مطلق گرد فراموشی بر روی قهرمانیش می نشیند.

هیات ورزش های ناشنوایان استان نیز مانند ورزشکارانشان در سکوت بی توجهی روزگار می گذرانند و در سکوت با افتخارآفرینی برای استان گام بر می دارد.

هرچند اداره کل ورزش و جوانان تا آنجا که می تواند گوشه ای از چشم های پر مهر و عنایت خود را به ورزشهای ناشنوایان می دوزد ولی بدون تعارف باید ادعا کرد ورزشکاران ناشنوای استان مستحق توجه و عنایت بیشتر هستند و این امر نباید تنها از طرف اداره کل ورزش و جوانان باشد لازم است همه مسئولین و دست اندرکاران استان و علی الخصوص استاندار به این قهرمانان توجه ویژه ای داشته باشند .

آیا هیات ورزشی که بتواند در مسابقات آسیایی 12 ورزشکار اعزام نماید مستحق تشویق، ترغیب و حمایت بیشتر نیست؟

قهرمانی قهرمانان و فعالیت هیات ورزش های ناشنوایان از سوی رسانه های استان نیز بیشتر با سکوت مواجه می شود و بخوبی اقدامات آنها منعکس نمی شود تا جامعه در جریان کارهای بزرگ آنها قرار بگیرد. امید است در سال 95 در محضر مسئولان برای هیات ورزشهای ناشنوایان استان حسابی مخصوص باز شود و آنها بخوبی مورد حمایت قرار گیرند.